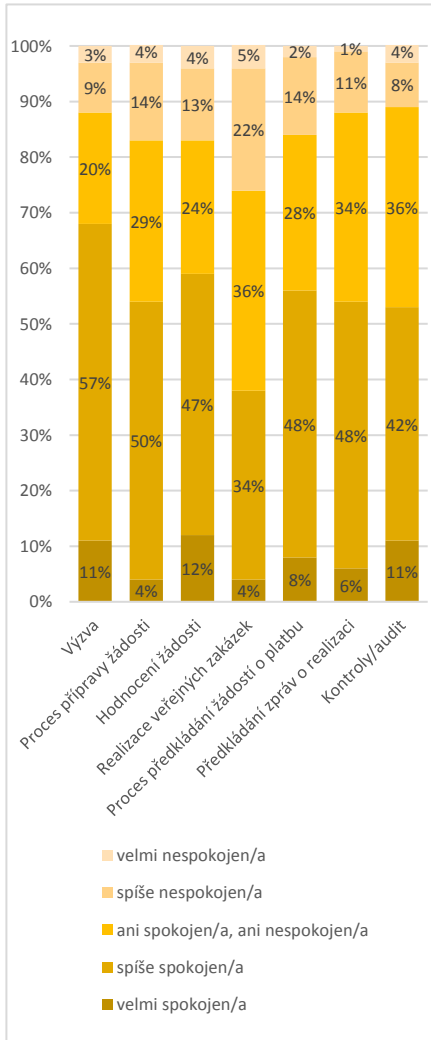

Graf 1: Spokojenost s administrativním procesem

KDE NÁS NAJDETE

V září minulého roku byly zveřejněny výsledky veřejné konzultace ke zjednodušení administrativní náročnosti čerpání ESIF, které se zúčastnilo široké spektrum žadatelů a příjemců podpory. Nechyběli podnikatelé, zástupci státní a místní správy, škol či neziskového sektoru. Z výsledků vyplývá, že u všech fází administrace u dotazovaných převažuje celková spokojenost s průběhem, případně k nim zastávají spíše pozitivní až neutrální postoj. Pokud bychom použili čísla, průměrně za jednotlivé oblasti byly 2/3 dotazovaných spokojeny s procesem administrace. Otázkou zůstává, jsou tyto dvě třetiny hodně či málo? Z našeho pohledu má proces administrace k dokonalosti stále daleko. Problémy vyvstávají na straně řídicích orgánů i u samotných žadatelů, resp. klientů.

Zaprvé, v projektových žádostech se často schválí náklady, které se následně velice těžko uplatňují, nebo které jsou dokonce podle pravidel nezpůsobilé, protože se změni výkladová praxe. Vysvětlujte pak klientům, že nakonec dané náklady nemohou uplatnit.

Pravidla a zase ta pravidla...nejenže většinou nejsou dostatečně obsáhlá, aby odpověděla na všechny dotazy a situace vyvstávající v průběhu realizace, ale ještě ke všemu bývají informace neúplné či dokonce sporné. Ti, kteří pravidla píšou, bohužel nemají ve většině případů zkušenost s fyzickou realizací projektu. Zejména v případě programů pro podniky jsou jako Alenka v říši divů. Do střetu s pravidly je to potom rychlá a přímá cesta. Aby toho nebylo málo, tak ani sami projektoví manažeři na straně řídicích orgánů si s některými dotazy nevědí rady. Čekání na odpověď připomíná čekání na Godota a nedej bože, když se ke stejnému problému vyjádří tři různí manažeři současně. Na stole v takovém to případě můžete čekat hned tři odlišné odpovědi, nebo raději rovnou čtyři.

Řídicí orgány mají své interní předpisy, které jsou důležité při hodnocení a schvalování projektů. Obtíž je v tom, že interní metodika řídicího orgánu není žadatelům dostupná. Občas se proto stává, že neprojde něco, o čem jste neměli nejmenší tušení, že nejde či je zakázané. Na takovou situaci se bohužel nedá připravit. V oblíbě je též zpřísňování požadavků, aniž by došlo k úpravě pravidel, a překvapit by vás v zásadě neměly ani jejich nečekané rozsáhlejší změny (ano, narážíme na program ICT a sdílené služby, kde díky špatně napsané výzvě a pravidlům musely některé podniky vrátit dotace na mzdy pracovníků).

S čistým štítem nezůstanou ani samotní žadatelé. Ve chvíli, kdy si najmou poradenskou společnost, automaticky předpokládají, že se o všechno postará za ně a oni si v klídku jedou svůj business. Ačkoli se nám to může zdát neuvěřitelné, většina klientů nečte rozhodnutí o dotaci ani pravidla k projektu. Dotační poradce se ale s klientem často vidí pouze sporadicky. Problémy díky tomu vyplavou na povrch až velice pozdě, a jejich řešení je těžké a nepříjemné. Problémem je i nedůslednost. Obvykle se podklady vracejí třeba i třikrát až čtyřikrát k přepracování.

Žadatelé jsou stále vystaveni poměrně obsáhlé porci administrativních povinností. Vypořádat se s nimi pro ně bývá velkým oříškem, což je pochopitelné. Všem, klobouk dolů! Spojení se zkušeným odborníkem jim tuto cestu výrazně zjednodušuje. Ještě by to možná chtělo trochu více pečlivosti a lepší vzájemné komunikace. Žádost o dotaci a následná realizace projektu by hned mohla představovat vcelku příjemný proces.